

tægter der overhovedet kunne komme i Betragtning ved Pensioneringen, skal man her gjøre Rede for de Regler, man i saa Henseende har ment at maatte følge. Foruden den egentlige Lønning har man ikke havt Tvivl om, at Bødemolumentet, som i rundt Tal er anslaaet til 40 Kr., maatte medtages. Det Samme gælder om Kvarter, for saavidt der ifølge Lønningslovene tilkommer den, der ikke faar det in natura, en Godtgjørelse derfor; for Korporaler har man ansat det til 60 Kr., for Underkorporaler og Menige til 36 Kr. Kvarter er derimod ikke medregnet for de Underofficerer af Sergentklassen, som undtagelsesvis kunne faae saadant in natura uden Afdrag i Lønningen i Lighed med, hvad der finder Sted med Officerer under tilsvarende Forhold. Skjøndt Overmundering nærmest gives for Tjenestens Skyld, har man dog ment ikke at kunne se bort fra, at den ogsaa kan benyttes udenfor Tjenesten, og den er derfor, forsaavidt den ydes in natura, eller der gives Godtgjørelse derfor, medregnet, men dog kun med det mindre Beløb af 40 Kr. for alle Klasser. Da de Tillæg af henholdsvis 60 Kr. og 96 Kr., der for Underofficerer og Ligestillede i Hæren ere knyttede til Besiddelsen af Hæderstegnene for 8 eller 16 Aars bodelfri Tjeneste, ikke nødvendigvis oppebæres af enhver til Underofficerer-klassen hørende Person, som bliver at pensionere, kan der lige saa lidt tages noget Hensyn til dem ved Klasseinddelingen som ved Pensjonsregulativets absolute Satser, og da der desuden til Besiddelsen af Hæderstegnet er knyttet den særegne Ret, at Tjenestetiden forhøies med 2 Aar, hvilket altid medfører en Pensjonsforhøielse og i visse Tilfælde endogjaa den langt betydeligere Fordel, at Pensjonsretten overhovedet kun opnaas derved, skjøns ikke, at disse Tillæg paa nogen anden Maade kunne tages i Betragtning. Denne sidstnævnte Rettighed er ikke knyttet til de i Øvrigt ganske tilsvarende Tillæg, som ifølge Lønningsloven for Søværnet af 15de Mai 1868, § 12, tilkomme Underofficerer, Assistenten og Skrivere i Søværnet for 8 eller 16 Aars bodelfri Tjeneste; men da de af samme Grunde som Hæderstegnstillegene ikke kunne tages i Betragtning ved Indordningen i Pensjonsklasserne eller ved Pensjonsatserne i Regulativet, formenes det at være en uafviselig Billighedsfordring, at disse Tillæg faae samme Indflydelse paa Beregningen af Tjenestetiden som Hæderstegnene, og der er derfor i Lovforslagets § 4, hvori det er anset rettest at samle alle Bestemmelserne om Tjenestetidsberegningen, optaget en Bestemmelse desangaaende.

I Henshold til de foransførte Regler for Indtægtsberegningen skal man her for hver Klasse og Underafdeling anføre de Grændser, indenfor hvilke Indtægtsbeløbene ligge:

	Hæren.	Søværnet.
1 Klasse A	{ 1,280 Kr. 1,380 -	1,280 Kr. — 1,400 Kr.
1 — B	1,180 -	1,180 - — 1,184 -
2 — A	1,064 -	1,024 - — 1,112 -
2 — B	934 -	934 - — 1,022 -
3 — A	824 -	872 - — 912 -
3 — B	774 -	772 - — 822 -
4 — . . .	{ 584 - 644 -	584 - — 732 -
5 —	omtrent	351 Kr.
6 —	—	321 —

I denne Fortegnelse er der imidlertid ikke taget Hensyn til de Officianter i Søværnet, der i Lovforslaget ere optagne under 1ste Klasse A, og hvis Lønning er 1,500, 1,700 eller 1,900 Kr., efterdem de i den paagjældende Stilling have tjent under 5 Aar, over 5 Aar eller over 10 Aar. Da disse Officianter — Underkonstruktøren, Fabrikskriveren, Politiasistenten og Fuldmægtigene — som saadanne ikke henhøre til Underbefalingsmændene, kunde der reises Tvivl om, hvorvidt de overhovedet have deres Plads i det heromhandlede Lovforslag. For saa vidt de nuværende Indehavere af disse Stillinger fra tidligere Tid have Kongelig Ud nævnelse, have de selvfølgelig for deres Personer Pensjonsret som Embedsmænd; men da de øvrige saa vel som de, der ansættes efter 24de April 1868, ere uden Kongelig Ud nævnelse og uden Pensjonsret efter den almindelige Pensjonslov, medens deres Undermænd og tilbels Undergionne, Assistenten og Politibetjente, som Ligestillede med Underbefalingsmænd have Pensjonsret, skjøns de ikke at kunne stilles ringere end disse, og det saa meget mindre, som de sandsynligvis i Almindelighed forinden de ansættes i de nævnte Officiantsstillinger, selv have staaet i lavere Stillinger med Afgang til eller med allerede erhvervet Pensjonsret. Man har derfor ikke havt Tvivl om, at de burde have Plads i denne Pensjonslov, hvorimod man har havt overveienende Betænkelighed ved at foreslaa dem optagne i en særegen Pensjonsklasse eller paa anden Maade pensionerede højere i Forhold til deres højere Lønning. Naar de simpelthen medoptages i 1ste Klasse A, vil dette paa en vis Maade stemme med Bestemmelsen i Loven af 9de April 1851, § 8, (som man overhovedet ikke har ment at burde foreslaa forandret) om at den, der fra en af de underordnede militære Stillinger forfremmes til en højere militær Stilling, dog kan blive at pensionere efter den nævnte Lov, som om han henhørte til Underbefalingsmændenes og de med Ligestillede Klasse; af lignende Grunde har man her opført den nuværende Kobberstikker, de 2 nuværende Tegnerne og den nuværende Kobbertrykker, alle ved Søfortarkivet, hvilke Personer endnu ere pensionsberettigede efter Loven af 9de April 1851; da deres Lønning